

Sygn. akt VU 160/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 5 stycznia 2016r. sygn. (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu J. S. prawo do emerytury od dnia 28 grudnia 2015 roku;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz ubezpieczonego J. S. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V U 160/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 stycznia 2016 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawcy J. S. prawa do emerytury, podnosząc w uzasadnieniu, iż nie udowodnił wymaganych przepisami 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu od powyższej decyzji, złożonym w dniu 8 lutego 2016 roku, pełnomocnik J. S. wniósł o zmianę decyzji w całości, poprzez przyznanie prawa do emerytury oraz zasądzenie dla strony odwołującej od strony przeciwnej kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Pismem z dnia 13 stycznia 2017 roku (data stempla pocztowego), pełnomocnik wnioskodawcy uzupełnił dotychczasowe stanowisko wskazując, iż wykonywana praca przez skarżącego w okresie od 2 sierpnia 1979 roku tj. od chwili zatrudnienia w firmie (...) (dawniej (...)) do 31 grudnia 2008 roku praca była wykonywana w warunkach szczególnych, tj. pod ziemią w kopalni.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. S., urodzony w dniu (...), złożył w' dniu 28 grudnia 2015 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Wnioskodawca nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (dowód: wniosek o emeryturę - k. 1-4 akt ZUS).

Na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca udowodnił staż pracy wynoszący 27 lat, 9 miesięcy i 12 dni.

Do okresów pracy w warunkach szczególnych organ rentowy zaliczył wnioskodawcy okres zatrudnienia w (...) S.A. (...) na stanowisku spawacza od 1 marca 1985 roku do 30 kwietnia 1987 roku i od 1 maja 1989 roku do 31 grudnia

1998 roku wynoszący łącznie 11 lat, 6 miesięcy i 20 dni (dowód: decyzja z dnia 5 stycznia 2016 roku k. 18 akt ZUS, odpowiedź na odwołanie k. 22 akt sprawy).

Od 2 sierpnia 1979 roku wnioskodawca jest zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Fabryce (...) w P.(dowód: zaświadczenie k. 7 akt kapitałowych) .

(...) S.A. (...) w P. wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, w którym potwierdziła, iż stale i pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym w okresach:

- od 1 marca 1985 roku do 30 kwietnia 1987 roku na stanowisku spawacz (stanowisko jest tożsame ze stanowiskiem spawacz elektryczny) dział XIV, poz. 12, pkt 10;
- od 1 maja 1989 roku do 28 lutego 2002 roku na stanowisku spawacz (stanowisko tożsame ze stanowiskiem spawacz elektryczny) dział XIV, poz. 12, pkt 10;
- od 1 marca 2002 roku do 31 grudnia 2008 roku na stanowisku ślusarz (stanowisko ślusarz jest tożsame ze stanowiskiem pracownik zatrudniony w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych w wydziałach spawalniczych - stała praca w warunkach, w' których nie są zachowane higieniczne normy pracy) dział XIV, poz. 12, pkt 18

Wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 roku w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w' szczególnych warunkach (dowód: świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 23 listopada 2015 roku k. 10 akt ZUS).

Dokumentacja pracownicza ubezpieczonego, zgromadzona w jego aktach osobowych wskazuje, iż w trakcie zatrudnienia w (...) S.A. w P. wnioskodawca pracował:

- od 2 sierpnia 1979 roku jako ślusarz serwisu na oddziale (...),
- od 1 sierpnia 1981 roku jako ślusarz- spawacz-kierowca na oddziale (...),
- od 1 lipca 1982 roku jako ślusarz na oddziale (...),
- od 1 stycznia 1984 roku jako ślusarz serwisu na oddziale (...),
- od 1 marca 1985 roku jako spawacz serwisu na oddziale (...),
- od 1 maja 1987 roku jako spawacz-kierowca na oddziale (...),
- od 1 lutego 1989 roku jako spawacz - ślusarz na oddziale (...),
- od 1 maja 1989 roku jako spawacz na oddziale (...);

- od 1 sierpnia 1989 roku jako spawacz w osłonie gazów, obojętny na oddziale (...);
- od 1 lutego 1991 roku jako spawacz w osłonie gazów, obojętny na oddziale (...);
- od 1 grudnia 1991 roku jako spawacz na oddziale (...);
- od 1 kwietnia 1994 roku jako spawacz na oddziale (...);
- od 1 lutego 1995 roku jako spawacz brygady na oddziale (...);
- od 1 kwietnia 1995 roku jako spawacz na oddziale (...);
- od 1 marca 2002 roku ślusarz przeniesiony z (...) do (...)

(dowód: umowa o pracę k. 1, angaże k. 9, 10, 100, 12, 18, 25, 26, 28, 32, 33, 38, 41, 42, 53 w aktach osobowych)

Pracodawca wnioskodawcy wskazał, że w czasie zatrudnienia w (...) S.A. (...) Oddział w P. był zatrudniony:

- od 2 sierpnia 1979 roku do 31 lipca 1981 roku, jako ślusarz (...) (Wydział (...) ((...))),
- od 1 sierpnia 1981 roku do 30 czerwca 1982 roku jako ślusarz - spawacz- kierowca (...) (Wydział (...) ((...))),
- od 1 lipca 1982 roku do 28 lutego 1985 roku, jako ślusarz (...) (Wydział (...) ((...))), później (...) (Wydział (...) Serwis),
- od 1 marca 1985 roku do 30 kwietnia 1987 roku, jako spawacz (...) (Wydział (...) Serwis),
- od 1 maja 1987 roku do 31 stycznia 1989 roku, jako spawacz-kierowca (...) (Wydział (...) Serwis),
- od 1 lutego 1989 roku do 30 kwietnia 1989 roku, jako spawacz-ślusarz (...) (Wydział (...) Serwis),
- od 1 maja 1989 roku do 28 lutego 2002 roku, jako spawacz (...) (Wydział (...) Serwis), później N-36 (Wydział (...) Serwis), (...) (Wydział (...) Serwis), (...) ((...)),
- od 1 marca 2002 roku do nadal, jako ślusarz (...) (Wydział (...)), później (...) (Wydział (...)), (...) (Dział (...) A.), (...) (Dział (...)), (...) (Wydział (...)).

(dowód: pismo z dnia 28 stycznia 2016 roku k. 101 w aktach osobowych).

Wnioskodawca zaliczył liczne egzaminy z zakresu spawania:

- od dnia 19 listopada 1980 roku do 5 stycznia 1981 roku kurs wycinacz acet.-tlenów.,
- w dniu 12 grudnia 1984 roku spawanie elektrodą otuloną materiał: stале węglowe o zawartości C do 0,25% oraz stal (...),
- od 5 sierpnia 1985 roku do 9 sierpnia 1985 roku wstępne szkolenie dla nowoprzyjętych do pracy oraz szkolenie do obsługi przenośników taśmowych w podziemiach kopalni,
- od 19 września 2006 roku do 20 września 2006 roku kurs Bezpieczeństwo i higiena pracy dla pracowników zjeżdżających w podziemia kopalń.

Skarżący odbył liczne egzaminy spawalnicze kontrolne (kwalifikacyjne) (dowód: zaświadczenie k. 17v, zaświadczenie k. 18, zaświadczenie k. 19, zaświadczenie k. 20, książeczka spawacza k. 11-16 akt sprawy).

Wnioskodawca został zatrudniony w dniu 2 sierpnia 1979 roku w Fabryce (...) w P. na stanowisku ślusarz serwisu na oddziale (...) (serwis techniczny), który podlegał szefowi kontroli. (...) techniczny był oddziałem służącym do prac w kopalniach pod ziemią, gdzie odbywał się montaż urządzeń wyprodukowanych w zakładach (...) (dowód:/: zeznania świadka S. B. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 3:46 do 4:47) Oddział (...) (...) podlegał szefowi produkcji. Zmiana nazwy oddziału nie zależała od specyfiki pracy, lecz od osoby sprawującej kontrolę nad pracownikami. Oddział (...) był oddziałem serwisu, który zajmował się montowaniem urządzeń wyprodukowanych w Fabryce (...), w podziemiach kopalni węgla kamiennego na Śląsku (dowód: zeznania świadka S. B. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 19:06 do 19:28, zeznania świadka W. F. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 24:50 do 25:01) Urządzenia, które były wytworzone w Fabryce, wymagały złożenia w całość, np. klatki, obudowy ścianowe o masie około 24 ton, przenośniki, napędy kolejek hydraulicznych, podwieszonych, koła linowe przy przenośnikach taśmowych, przenośniki taśmowe, przekładnie do tych przenośników. Wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy przy montażu takich właśnie urządzeń pod ziemią do czasu uzyskania uprawnień spawacza (dowód: zeznania świadka S. B. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 3:46 do 4:47, zeznania świadka W. F. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 25:35 do 26:07). Wnioskodawca uprawnienia spawalnicze uzyskał w kwietniu 1980 roku, a w listopadzie 1984 roku uprawnienia do spawania w' elektrodą otuloną. Od sierpnia 1979 roku do momentu uzyskania uprawnień spawalniczych jego praca polegała na pracy w serwisie tzn. na montażu w kopalni pod ziemią urządzeń wyprodukowanych przez Fabrykę (...) S.A w P. dowód: zeznania wnioskodawcy - protokół rozprawy z dnia 10 stycznia 2017 roku od 5:25 do 9:57) Prace montażowe polegały na składaniu elementów całego urządzenia, podłączeniu systemu hydraulicznego (dowód: zeznania wnioskodawcy - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 41:36 do 42:06, zeznania świadka W. F. - protokół rozprawy od 36:50 do 36:55, zeznania świadka S. B. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 21:50 do 22:05, zeznania wnioskodawcy - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 44:44 do 45:06). Po uzyskaniu uprawnień spawalniczych wnioskodawca nadal pracował przy montażu urządzeń pod ziemią w kopalni, przy czym wykonywał już prace spawalnicze, w tym spawanie poddodorowe, co uprawniało go do pracy przy urządzeniach wysokociśnieniowych oraz transportujących ludzi (dowód: zeznania świadka W. F. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 27:21 do 27:54, od 28:45 do 29:05, od 33:49 do 34:21, zeznania wnioskodawcy - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 50:44 do 51:02). Wnioskodawca po uzyskaniu uprawnień spawalniczych doszukał się i co dwa lata zdawał egzaminy kontrolne, potwierdzające umiejętności spawania poddodorowego. Pracował m.in. w kopalniach: K. J., J., K., (...), M., W., J., M.. Prace w tych kopalniach były prowadzone na głębokości około 400-800 metrów' (dowód zeznania wnioskodawcy - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 50:21 do 50:43, 51:20 do 51:55, od 52:04 do 52:14) Po uzyskaniu uprawnień spawalniczych skarżący spawał klatki wyciągowa, skipy, obudowy ścianowe. Do obowiązków' wnioskodawcy należało elektryczne spawanie poddodorowe, w pionie, w poziomie, w suficie (dowód: zeznania świadka S. B. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 5:50 do 7:35, zeznania wnioskodawcy - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 40:35 do 40:47, zeznania wnioskodawcy - protokół rozprawy z dnia 10 stycznia 2017 roku od 10:25 do 11:07). Zdarzało się, że wnioskodawca dowoził pracowników do pracy w kopalni, wówczas wyjeżdżał w trasę przed rozpoczęciem dnia pracy tj. około godziny 4.00, aby rozpocząć pracę o 6.00-7.00 godzinie (dowód: zeznania wnioskodawcy - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 47:05 do 48:11, zeznania świadka - W. F. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 30:31 do 31:36, od 32:27 do 33:29, zeznania świadka S. F. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 21:25 do 21:45). Za pracę kierowcy wnioskodawca otrzymywał dodatkowe wynagrodzenie (dowód: zeznania świadka S. B. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 16:44 do 16:53).

W zakładach (...) wnioskodawca zajmował się spawaniem elementów, które otrzymywał z produkcji, np. wspornika do rolki do przenośnika taśmowego, belki do większych przenośników, w zależności od szerokości taśmy. Do stałych obowiązków wnioskodawcy w spornym okresie należało punktowe łączenie (sczepianie) składanych elementów stalowych przy pomocy spawarki elektrycznej tzw. spawanie wstępne, ich szlifowanie przy użyciu szlifierki pneumatycznej i palnika acetylenowo-tlenowego oraz nitowanie przy użyciu miota pneumatycznego (dowód: zeznania świadka W. F. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 31:45 do 32:22, zeznania świadka S. R. - protokół

rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 12:55 do 14:05). Pracownicy otrzymywali dodatek za pracę w warunkach szkodliwych (zeznania świadka W. F. - protokół rozprawy z dnia 8 grudnia 2016 roku od 37:57 do 38:00).

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył, co następuje:

odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składowy i nieskładowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało zatem rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem.

Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
2. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Ten „wymagany okres zatrudnienia” to okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia (§ 3 rozporządzenia), natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tegoż aktu (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach. Spełnienie pozostałych przesłanek nie było przedmiotem sporu, a jednocześnie nie budzi żadnych wątpliwości - wnioskodawca ma wymagany okres zatrudnienia, to jest 25 lat, ukończył 60 lat i nie był członkiem OFE.

Za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Prawidłowe rozumienie pojęcia pracy w szczególnych warunkach nie jest możliwe bez wnikliwej analizy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Z zestawienia § 1 i 2 tegoż rozporządzenia wynika, że pracą w szczególnych warunkach jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do tego aktu. Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku pracy nie wykonuje czynności pracowniczych nie związanych z tym stanowiskiem pracy, ale stale, tj. ciągle wykonuje prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15 listopada 2000 roku, II UKN 39/00, OSNAP 2002/11/272).

Odnośnie oceny dowodów zgromadzonych w postępowaniu zważyć należy, iż okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy.

Należy jednak wskazać, że z cytowanego wyżej § 2 rozporządzenia nic wynika, aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach szczególnych miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Brak zatem takiego świadectwa lub jego zakwestionowanie przez organ rentowy, nie wyklucza dokonania ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych innymi środkami dowodowymi w toku postępowania sądowego.

W będącej przedmiotem osądu sprawie wnioskodawca dysponował świadectwem wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym przez Fabrykę (...) S.A. w P. w dniu 23 listopada 2015 roku, potwierdzającym że w okresach w okresach od 1 marca 1985 roku do 30 kw ietnia 1987 roku na stanowisku spawacz (stanowisko jest tożsame ze stanowiskiem spawacz elektryczny) dział XIV, poz. 12, pkt 10; od 1 maja 1989 roku do 28 lutego 2002 roku na stanowisku spawacz (stanowisko tożsame ze stanowiskiem spawacz elektryczny) dział XIV, poz. 12, pkt 10; od 1 marca 2002 roku do 31 grudnia 2008 roku na stanowisku ślusarz (stanowisko ślusarz jest tożsame ze stanowiskiem pracownik zatrudniony w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk spawalniczych w wydziałach spawalniczych - stała praca w warunkach, w których nie są zachowane higieniczne normy pracy) dział XIV. poz. 12, pkt 18. Pracodawca nie wskazał w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, że wnioskodawca wykonywał taką pracę od 2 sierpnia 1979 roku.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie nie jest jednak okres zatrudnienia wskazany w świadectwie wykonywania pracy w warunkach szczególnych wydanym wnioskodawcy za okres od 1 marca 1985 roku do 31 grudnia 2008 roku, ale okres od 2 sierpnia 1979 roku do 28 lutego 1985 roku, który nie został zaliczony wnioskodawcy do pracy w warunkach szczególnych.

Wnioskodawca sprostował temu obowiązkowi. Charakter wykonywanej przez wnioskodawcę pracy w spornych okresach w Fabryce (...) w

P., Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków S. B. i W. F., którzy pracowali w spornych okresach razem z wnioskodawcą, a zatem dysponują bezpośrednią i co za tym idzie szczegółową wiedzą, dotyczącą codziennych obowiązków pracowniczych wnioskodawcy. Tym bardziej, że W. F. pracował, na tym samym oddziale z wnioskodawcą, na tożsamym stanowisku, wykonując tożsame prace. Świadkowie potwierdzili, iż J. S. w spornym okresie pracował w Fabryce (...) w P. przy montażu urządzeń wyciągowych tj. skip i klatek oraz przenośników taśmowych, ale przede wszystkim wykonywał prace, jako spawacz elektryczny pod ziemią. Wnioskodawca pracował na różnych oddziałach. W każdym z tych oddziałów obowiązki wnioskodawcy były takie same, z tą jedną różnicą, że różniły się osoby, którym podlegali pracownicy. W początkowym okresie zatrudnienia skarżący pracował w serwisie technicznym przy montażu pod ziemią w kopalni przenośników taśmowych i innych urządzeń wyprodukowanych w zakładach (...). Prace te wykonywał pod ziemią w pełnym wymiarze do momentu uzyskania uprawnień spawalniczych tj. do kwietnia 1980 roku. Od tego czasu wykonywał prace spawalnicze przy użyciu spawarki elektrycznej w kopalniach węgla kamiennego. Do stałych obowiązków wnioskodawcy w spornym okresie należał montaż urządzeń górniczych pod ziemią, np. przenośników taśmowych, obudów ścianowych o masie około 24 ton, napędów do przenośników w

kopalni pod ziemią. Prace montażowe polegały na składaniu i spawaniu elementów całego urządzenia, podłączeniu systemu hydraulicznego, przy czym skarżący wykonywał tzw. spawanie poddodorowe. W czasie pracy w zakładach macierzystych (...), wnioskodawca zajmował się spawaniem elementów', które otrzymywał z produkcji, np. wspornika do rolki do przenośnika taśmowego, belki do większych przenośników, w zależności od szerokości taśmy. Do stałych obowiązków wnioskodawcy w spornym okresie należało punktowe łączenie (szczępienie) składanych elementów stalowych przy pomocy spawarki elektrycznej tzw. spawanie wstępne, ich szlifowanie przy użyciu szlifierki pneumatycznej i palnika acetylenowo-tlenowego oraz nitowanie przy użyciu młota pneumatycznego.

Zeznania wszystkich świadków są spójne, logiczne i korespondują z zeznaniami wnioskodawcy oraz dokumentami zgromadzonymi w jego aktach osobowych. Organ rentowy w toku postępowania nie przedstawił jakichkolwiek dowodów, które podważałyby wiarygodność złożonych zeznań.

Należy dać wiarę również zeznaniom świadka S. R., który wskazał, iż stanowisko kierowcy, wpisano w angażu pracowników m.in. wnioskodawcy, tylko dlatego, że zakład pracy nie chciał tworzyć nowego, oddzielnego etatu, dla pracownika, który zajmowałby się jedynie przeważaniem pracowników do kopalni i z kopalni, a przez pozostały czas pracy musiałyby oczekiwać na pracowników. Zeznania te korespondują z zeznaniami świadka W. F. oraz samego skarżącego, którzy zeznali, iż czynności kierowcy wykonywał poza 8-godzinnym dniem pracy. Wnioskodawca pracę kierowcy wykonywał dodatkowo i otrzymywał za to dodatkowe wynagrodzenie.

Wprawdzie z angażu wynika, że wnioskodawca pracował w charakterze ślusarza serwisu, a następnie ślusarz-kierowca-spawacz, nie mniej nazwa wskazanych w angażach stanowisk pracy nie przesądza o charakterze pracy, decydujące znaczenie w tym zakresie mają faktycznie stale wykonywane obowiązki pracownicze. A te w świetle zeznań świadków, wnioskodawcy oraz dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych polegały na punktowym łączeniu (szczępieniu) składanych elementów stalowych przy pomocy spawarki elektrycznej tzw. spawanie wstępne, nitowaniu przy użyciu młotów pneumatycznych oraz nawiercaniu otworów pod nitowanie wiertarkami pneumatycznymi, spawaniu elektrycznym, montażu urządzeń pod ziemią. Prace te wnioskodawca wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Prace w takim charakterze (spawalnicze, nitowaniu przy użyciu wiertarki pneumatycznej) były niewątpliwie pracami wykonywanymi w uciążliwych dla zdrowia warunkach i jako takie są wymienione w wykazie A będącego załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43z późn.zm.), a mianowicie w:

- dziale XIV (prace różne) poz. 12 - prace polegające na wycinaniu (tzw. upalanie - dopalanie) gazowym i spawaniu elektrycznym (zgrzewanie punktowe składanych elementów' stalowych - spawanie wstępne;
- dział XIV (prace różne) poz. 18 - prace polegające na obsłudze urządzeń i narzędzi wibracyjnych lub udarowych (praca przy obsłudze młota pneumatycznego).

Natomiast przed uzyskaniem uprawnień spawalniczych prace wnioskodawcy są pracami wymienionymi w wykazie A dziale I poz. 1 załącznika do powyższego rozporządzenia — w górnictwie - prace pod ziemią.

Na marginesie należy dodać, że poza powyższym rozporządzeniem w dniu 1 sierpnia 1983 roku na podstawie powołanego rozporządzenia zostało sporządzone Zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w sprawie wykazu stanowisk w zakładach nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty, gdzie w zał. 1 do rozporządzenia w' wykazie A dziale 1 w górnictwie wymienione są prace pod ziemią, a bez wątplenia czynności wykonywane przez skarżącego to wskazany jako nazwa stanowiska pod pkt 29 wymieniony ślusarz maszyn i urządzeń górniczych.

Mimo zatem, że wnioskodawca w spornych okresach pracował formalnie na stanowisku ślusarza, ślusarza-kierowcy-spawacza - jak przedstawiają angaże - to charakter wykonywanej przez niego pracy w tym okresie polegał na wykonywaniu stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy wycinaniu i spawaniu elektrycznym, szlifowaniu i obsłudze klucza pneumatycznego, co wynika z zeznań wnioskodawcy oraz świadków. Ponieważ wszystkie wykonywane przez wnioskodawcę prace w ramach obowiązującego go ośmiogodzinnego czasu pracy, były pracami w szczególnych warunkach, należy uznać że J. S. wykonując te prace, pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych. Należy wskazać także, że prace, które wnioskodawca wykonywał zarówno przed uzyskaniem uprawnień spawalniczych, jak i po w kopalniach na wyjazdach były pracami, które wykonywał pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, które również są pracą w szczególnych warunkach. Pomijając, nawet fakt wykonywania przez skarżącego prac spawalniczych, to już sama praca, którą wnioskodawca wykonywał pod ziemią, była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach.

W tym miejscu należy przypomnieć utrwalony w orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd, że zawarte w pkt 12, działu XIV wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z 1983 r. określenie "prace przy spawaniu" zamiast terminu "spawacz" pozwala objąć nim także prace wykonywane w przebiegu procesu spawania przez pracowników' niebędących spawaczami - prace ślusarzy polegające na przygotowywaniu materiałów do spawania, pod warunkiem że w toku tych czynności przygotowawczych są wykonywane prace spawalnicze lub wycinanie metalu (tak. por wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2008r. w sprawie I UK 192/07, wyrok z dnia 8 czerwca 2011r. w sprawie I UK 393/10). W niniejszej sprawie wszyscy świadkowie potwierdzili, że wnioskodawca w toku prac ślusarskich wykonywał prace przy spawaniu elektrycznym. A ponadto wykonywał inne prace w szczególnych warunkach polegające na pracy pod ziemią.

Biorąc pod uwagę złożone w sprawie zeznania świadków i wnioskodawcy, co do codziennych warunków pracy i sposobu organizacji pracy oraz w oparciu o zgromadzone dokumenty pracownicze, nie ulega wątpliwości, że praca wnioskodawcy, była pracą o znacznej szkodliwości dla jego zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości. Świadczy o tym nie tylko zakres jego obowiązków, charakter pracy, ale także warunki, w jakich praca była świadczona.

Z tych względów Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w punkcie 1 sentencji.

Mając powyższe na uwadze o kosztach procesu, Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik tj. art. 98 k.p.c., zasądając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w T. na rzecz J. S. kwotę 360,00 złotych, na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).